

הנהגות הב"ח

ע:

עד תגלחת שניה שיעשה כשיטֵרר בודאי מן הצרעת או שמא לא יציא אשמו כלל כיון שאינו אלא ספק מטמא ואז"ל לו להציא להכשירו שום דבר ומה שמציא חטאתו ציוס תגלחתו היינו כר"ע דלמחר במסכת נזיר שאם גלה בשמיני מציא קרצנותיו צו ציוס והכל זהו כמו גילוח בשמיני ששהא אותו מפני נזירות טהרה ומתנה על חטאתו אם טמא אני חטאתי זו חובתי למירות טומאה ועולה נדבה פירוש עולת דבמה שהיא ספק משום נזירות טומאה ואם טהור אני עולה זו חובתי וחטאת מספק ומגלה ראשו וחקנו וגבות עיניו כדרך שהמזרעיס מגלחים ואחר גילוח זה כמזב בתוספתא (פ"ו) מציא

עולת דבמה כו' ונראה שחסר כאן וסופר שלשים יוס פירוש לימי נזירות טהרה וספק נזירות טהרה הוא מונה ואינו יכול לגלח לצרעתו תגלחת שניה הראויה להיות לסוף ח' ימים של ראשונה עד שחזקו עליו מן הדמים ושמא נזיר טהור הוא וטוב לו להציא עולה מספק מחטאת ושלמים כדפירשתי לעיל לפיכך ישאה החטאת והשלמים עד סוף נזירות טהרה שיהא אחר טהרת צרעתו בודאי ומתנה על העולה שהוא מציא עכשיו ולאמר לא טמא אני פירוש אם טמא הייתי בתגלחת ראשונה העולה ראשונה היא נדבה וחטאת העוף חובה וזו תהא חובה ואם טהור אני כי תגלחת זו של עכשיו אינה כלום שאינה צריכה לא לנזירות ולא לצרעת כי אם הראשונה היתה של נזירות טהרה אז"כ לא היה מזורע שמי צרעתו אינן עולין וסלין לימי נזירות כדאמרין בפרק מי שאתר הריני נזיר מגלח (נזיר פ.ח) וכן צפ"צ נזירים (עס דף ק.ס) וחטאת העוף שהצאתי אז ספק ומגלה ראשו וחקנו וגבות עיניו כדרך שהמזרעיס מגלחים וזו היא תגלחת שניה של מזרוע הראויה להיות בנזוף ו' ימי ספירות מתגלחת ראשונה אלא שאינו יכול לעשות עד עכשיו מפני ספק נזירות שעליו שגילוח ספק מזרוע אינו דומה איסור גילוח נזיר כדפירשנו רבי שמעון אומר למחר מציא אשמו כו'

כדין מזרוע בשמיני שלו והוא יוס ס"א ומתנה עליו כו' ואוכל בקדשים מיד היינו אוכל בקדשים אחר ששים יוס דקמני לעיל ומוכח בזהדא ציוס הס"א בשמיני שלו ומוכח נמי דלמחרת זהו למחרת של ס"א והוא צמקוס יוס שמיני לתגלחתו כדפרישתי:
ו**סְמִיכָה** ונסכין. פי' צבונטרס דבאשם ליכא סמיכה כדאמרין צמנחות פרק שמי מדות (דף צג.) ולא עיין דה דתנן י" כל קרבנות היחיד טעונין סמיכה חוץ מצבור ומעשר ופסח ויאליו אשם לא מפיק ובפרק כל הפסולין (נחמס דף לג.) פליגי אי סמיכת אשם מזרוע דאורייתא או לא ומיהו לכ"ע סמיכה צעי ובפ"ד דנגעים (מ"ח) תנן דא לו נא[לן] אשם סומך צ' ידיו עליו והא דקאמר הכא ואותו אשם טעון סמיכה היינו צאקופי ידא למי"ד סמיכת אשם מזרוע לאו דאורייתא ומשום דסמיכתו חלוקה משאר קאלמר הכי וכן נסכים נמי לא קמי משום ספקא דשלמים דהא תנן (צמנחות דף ס.ז) דכל חטאת ואשם אינן טעונין נסכים אלא משאר אשמות דעלמא שטעון תנופת חזה ושוק שלמים מוכרי כן כל הדברים שהוא חילוק מדין שאר אשמות אצ"פ שבנסכים אינו חלוק משום משאר אשם מצורע. ומיהו למי"ד סמיכת אשם [מצורע] דאורייתא והשתא הויא סמיכה בגמרה דהא נסכה אלא אנכ ריהטא דכולי לממורא פריך מה לשלימים שכן טעונין סמיכה ונסכים ותנופה חזה ושוק נקטיה נמי הכא ולמי"ד סמיכת אשם [מצורע] לאו דאורייתא אהא דתקינו ביה רבנן סמיכה באקפייא ידא ויותר מבשרא קדשים כגון מעשר בכור ופסח יש ליתן טעם משום דשאר אשמות סמיכותן דאורייתא. והא דאין מנעינן כאן מלהביא קרבן זה משום דאם שלמים הוא טעון סמיכה בגמרה והך מסיכה באקפייא ידא למי"ד לאו דאורייתא איא וצא דה ידי סמיכה גם היא שלמים. וכת"ג אשכחן בפרק האהש גבי חמשה שנתעברו עזרות פסחיהם ונמצא יבלת באחד מהם שפטורין מלעשות פסח שני ולא מתנה בשלמים משום דשלמים טעונין סמיכה ופסח אין טעון סמיכה. יש ליתן טעם משום דתקינו גברא כדפ"ל:
ו**נאבֵּל** ליום ולילה. ותימה ולתנייה בתורה דאם אינו אשם מצורע שיהא תורת נדבה. והכי שפיר טפי דלא מבעט כל כך באכילת קדשים ונאכלין ליום ולילה. י"ל תורה לא מצ' מנחי משום חלם דלא משכח ליה תקנה לבזבז על תנאי ובדאמרי"ב התורה: כתוב אחד אומר ישא ה' פני אליך. כ"ש היה מתמא על קשיא זו דלא כתיב ישא פני אליך. וישא פניו דמשמע דיפנה אליך וישם לך שלום.

א"צ כדוריש בספרי ישא פניו אליך ויסיר כעסו ממך כלומר פנים של זעם וסיר ממך. ויותר היה ראוי להקשות מורשא ה' את פני איוב או מתנה לדבר הזה ושאוי פניך דלוט. ובספרי מיתיי ליה לקרא דלוט ובפי' מי שמתו אמרין שאמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה כתוב בתורה לא ישא פנים ולא יקח שוחד ואתה נושא פנים לישראל שנאמר ישא ה' פניו אל לא אלא שאש פנים לישראל שאנו מאכילי ואכלת ושתבע וברכת והם החמירו על עצמן עד כתיב עד כביצה. והך נשיאת כפים דהתם חיי קודם גמר דין וא"ה אמרו מלאכי השרת שלא היה לו לישא פנים לישראל אפי' קודם גמר דין כמו שאינו נושא [פנים] לאומות:
כאן קודם תשובה כו'.

תינוקת פרק עשירי נדה

עד תגלחת שניה שיעשה כשיטֵרר בודאי מן הצרעת או שמא לא יציא אשמו כלל כיון שאינו אלא ספק מטמא ואז"ל לו להציא להכשירו שום דבר ומה שמציא חטאתו ציוס תגלחתו היינו כר"ע דלמחר במסכת נזיר שאם גלה בשמיני מציא קרצנותיו צו ציוס והכל זהו כמו גילוח בשמיני ששהא אותו מפני נזירות טהרה ומתנה על חטאתו אם טמא אני חטאתי זו חובתי למירות טומאה ועולה נדבה פירוש עולת דבמה שהיא ספק משום נזירות טומאה ואם טהור אני עולה זו חובתי וחטאת מספק ומגלה ראשו וחקנו וגבות עיניו כדרך שהמזרעיס מגלחים ואחר גילוח זה כמזב בתוספתא (פ"ו) מציא

שחיטתו בצפון ומעון מתנת בהונות וסמיכה וגסכים ותנופה וחזה ושוק ונאכל לזכרי בהונה ליום ולילה ולא הודו לו חכמים לר' שמעון מפני ^השמביא קדשים לבית הפסול שמואל סבר לה כרבי שמעון בחדא ופליג עליה בחדא:
שלושה דברי אגדה כתוב אחד אומר ^ה כי לא אחפזין במות המת וכתוב אחד אומר ^ב כי חפץ ה' להבייתם כאן בעושין תשובה כאן בשאין עושין תשובה כתוב אחד אומר ^ג כי ^א לא ישא פנים ולא יקח שוחד וכתוב אחד אומר ^ד ישא ה' פניו אליך כאן קודם גזר דין כאן לאחר גזר דין כתוב אחד אומר ^ה כי בחר ה' בציון וכתוב אחד אומר ^ו כי על אפי ועל חמתי ה' היתה העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה עד היום הוזה כאן קודם שנשא שלמה את בת פרעה כאן לאחר שנשא שלמה את בת פרעה:

שלושה דברי בורות אשתו של לוט מהו שתטמא אמר להם מת מטמא ואין נציב מלח מטמא בן שונמית מהו שיטמא אמר להן מת מטמא ואין חי מטמא מתים לעתיד לבא צריכין הואה שלישי ושביעי או אין צריכין אמר להן לכשיחיו נחכם להן איכא דאמרי לכשיבא משה רבינו עמהם:
שלושה דברי דרך ארץ מה יעשה אדם ויחכם אמר להן ירבה בישיבה וימעט בסחורה אמרו הרבה עשו בן ולא הועיל להם אלא יבקשו רחמים ממי שהחכמה שלו שנאמר יְכִי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה תני ר' חייא משל למלך בשר ודם שעשה סעודה לעבדיו ומשגר לאוהביו ממה שלפגני מאי קמ"ל דהא בלא הא לא סגיא מה יעשה אדם ויתעשר אמר להן ואי ירבה בסחורה וישא ויתן באמונה אמרו לו הרבה עשו בן ולא הועילו אלא יבקש רחמים ממי שהעושר שלו שנאמר לִי הַכֶּסֶף ולי הוהב מאי קמ"ל דהא בלא הא לא סגי מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים אמר להם ישא אשה ההוגנת לו ויקדש

כדין מזרוע בשמיני שלו והוא יוס ס"א ומתנה עליו כו' ואוכל בקדשים מיד היינו אוכל בקדשים אחר ששים יוס דקמני לעיל ומוכח בזהדא ציוס הס"א בשמיני שלו ומוכח נמי דלמחרת זהו למחרת של ס"א והוא צמקוס יוס שמיני לתגלחתו כדפרישתי:
ו**סְמִיכָה** ונסכין. פי' צבונטרס דבאשם ליכא סמיכה כדאמרין צמנחות פרק שמי מדות (דף צג.) ולא עיין דה דתנן י" כל קרבנות היחיד טעונין סמיכה חוץ מצבור ומעשר ופסח ויאליו אשם לא מפיק ובפרק כל הפסולין (נחמס דף לג.) פליגי אי סמיכת אשם מזרוע דאורייתא או לא ומיהו לכ"ע סמיכה צעי ובפ"ד דנגעים (מ"ח) תנן דא לו נא[לן] אשם סומך צ' ידיו עליו והא דקאמר הכא ואותו אשם טעון סמיכה היינו צאקופי ידא למי"ד סמיכת אשם מזרוע לאו דאורייתא ומשום דסמיכתו חלוקה משאר קאלמר הכי וכן נסכים נמי לא קמי משום ספקא דשלמים דהא תנן (צמנחות דף ס.ז) דכל חטאת ואשם אינן טעונין נסכים אלא משאר אשמות דעלמא שטעון תנופת חזה ושוק שלמים מוכרי כן כל הדברים שהוא חילוק מדין שאר אשמות אצ"פ שבנסכים אינו חלוק משום משאר אשם מצורע. ומיהו למי"ד סמיכת אשם [מצורע] דאורייתא והשתא הויא סמיכה בגמרה דהא נסכה אלא אנכ ריהטא דכולי לממורא פריך מה לשלימים שכן טעונין סמיכה ונסכים ותנופה חזה ושוק נקטיה נמי הכא ולמי"ד סמיכת אשם [מצורע] לאו דאורייתא אהא דתקינו ביה רבנן סמיכה באקפייא ידא ויותר מבשרא קדשים כגון מעשר בכור ופסח יש ליתן טעם משום דשאר אשמות סמיכותן דאורייתא. והא דאין מנעינן כאן מלהביא קרבן זה משום דאם שלמים הוא טעון סמיכה בגמרה והך מסיכה באקפייא ידא למי"ד לאו דאורייתא איא וצא דה ידי סמיכה גם היא שלמים. וכת"ג אשכחן בפרק האהש גבי חמשה שנתעברו עזרות פסחיהם ונמצא יבלת באחד מהם שפטורין מלעשות פסח שני ולא מתנה בשלמים משום דשלמים טעונין סמיכה ופסח אין טעון סמיכה. יש ליתן טעם משום דתקינו גברא כדפ"ל:
ו**נאבֵּל** ליום ולילה. ותימה ולתנייה בתורה דאם אינו אשם מצורע שיהא תורת נדבה. והכי שפיר טפי דלא מבעט כל כך באכילת קדשים ונאכלין ליום ולילה. י"ל תורה לא מצ' מנחי משום חלם דלא משכח ליה תקנה לבזבז על תנאי ובדאמרי"ב התורה: כתוב אחד אומר ישא ה' פני אליך. כ"ש היה מתמא על קשיא זו דלא כתיב ישא פני אליך. וישא פניו דמשמע דיפנה אליך וישם לך שלום.

א"צ כדוריש בספרי ישא פניו אליך ויסיר כעסו ממך כלומר פנים של זעם וסיר ממך. ויותר היה ראוי להקשות מורשא ה' את פני איוב או מתנה לדבר הזה ושאוי פניך דלוט. ובספרי מיתיי ליה לקרא דלוט ובפי' מי שמתו אמרין שאמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה כתוב בתורה לא ישא פנים ולא יקח שוחד ואתה נושא פנים לישראל שנאמר ישא ה' פניו אל לא אלא שאש פנים לישראל שאנו מאכילי ואכלת ושתבע וברכת והם החמירו על עצמן עד כתיב עד כביצה. והך נשיאת כפים דהתם חיי קודם גמר דין וא"ה אמרו מלאכי השרת שלא היה לו לישא פנים לישראל אפי' קודם גמר דין כמו שאינו נושא [פנים] לאומות:
כאן קודם תשובה כו'.

מלח מטמא. ואפי' לר' שמעון דאמר קברי עובדי כוכבים אין מטמאין ואיכא למי"ד בפ' הבא על יבמתו דאפי' במגע לא מטמא היינו דוקא בעובדי כוכבים שלאחר מתן תורה אבל קודם לכן אין חילוק בין ישראלים לעובדי כוכבים:
מתים לעתיד לבא צריכין הוזה. מה שלא שאלו אם מטמאין. משום דכבר השיב להם דאין הוי מטמא ומה שלא שאלו בכך השונמית אם צריך הוזה י"ל דדוקא במתים לעתיד שאלו משום דכתיב בקרא ודוקתי עליכם מים טהורים:

מים טהורים:

מסורת הש"ם

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה ח: מוס' ר"ה ח: סוף ה) יסמה לי העיר: ס) מנחות 35. א) ונע' מוס' קדושין נה: ד"ה ודלמא אשם הוא וכו' ואשם אינן טעון סמיכה סי' ע"ש, א) להשם. רש"א, א) נע' מוס' ר"ה ח: סוף ד"ה אשך וכו' כתבו יטוב על וזא: ט) ז"ל דלשא: י) נדביר זה שיין לעיל קודם ד"ה כתוב: ס) נ"ה טז. ית, א) ונע' מוס' נזיר נה. ד"ה אף ומוס' צימות סא. ד"ה ואין ומוס' ע"ג. ד"ה כנסים ומוס' מסקלין נט. ד"ה אלא ומוס' צ"ק למ. ד"ה אלא ומוס' צ"ב נה. ד"ה מתיין,

א) נפסחים יג: בינה יט: נחמס עה: צבורת ס: א) ז"ל דאשר: א) ונכסית כ: ז) ז"ל אר: ויש: ד) ז"ל ר"ה